

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

Presentació del

BALL DE SANTA MARIA MAGDALENA

a través d'una Lectura Dramatitzada
del text fixat per últim cop l'any 1940

Dramatúrgia i direcció: **Marc Chornet**

24 de Juliol de 2010
La Nou del Gaià

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

PRÒLEG

Sona el Ball dels Criats, dues vegades.

Comencen a entrar els personatges de la primera escena per la passarel·la.

NARRACIÓ (música de fons):

BALL PARLAT és el terme que utilitzem per denominar aquells espectacles de naturalesa popular i festiva basats fonamentalment en el diàleg i on música i coreografia queden en un segon pla: el text i el seu missatge prenen un paper protagonista.

Es tracta d'un teatre sense espectacularitats, on els parlaments s'encadenen entre ells a partir de petits moviments coreogràfics, o senzills passatges musicals.

S'associen a festivitats i depenent de la seva tipologia, poden incloure passatges fixes amb passatges canviants vinculats a l'actualitat del moment i localitat on s'esdevenen.

L'any 1940, es representà per últim cop a la Nou de Gaià el Ball Parlat de Santa Maria Magdalena. Aquella representació ja recuperava una antiga i perduda tradició de la població del Baix Gaià. En motiu d'aquella representació, en el dur context de la Post-Guerra, el mestre J Francesc Andreu Rovira transcriví i fixà el text del Ball que ens ha arribat fins avui dia.

El Ball es divideix en 3 parts. La primera d'elles es recitava en castellà i feia referència al passatge evangèlic de la Conversió de la Samaritana.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

PART 1. La "Conversión" de la Samaritana

Escena 1

Jesús:

Hoy es sábado y los sábados
tengo costumbre y estilo,
de despertar al pecador
que en el vicio está adormido.
En el reino de Samaria
a él me he dirigido;
a la ciudad de Sicar
con vosotros me encamino.
En este abundante pozo
que de Jacobo tiene título,
ya que el calor me atropella
y la sed al mismo tiempo,
quiero recostarme un rato;
porque vendrá de seguro,
un alma que anda perdida;
y yo como pastorcillo,
el corazón y entrañas,
las potencias y sentidos,
van detrás de las ovejas
y del ganado perdido.
¡Ea, apósteles amados!
¡Ea, queridos discípulos!
partid, pues, a la ciudad;
dejadme solo un ratito.

Judas:

Apreciado Maestro:
pues que tengo el bolsillo
de todo el apostolado,
por comer un bocadillo
me voy pues a la ciudad.
Arreglar será preciso
comida para los cuatro.
Mas, le doy cuenta y aviso,
que el bolsillo pesa poco.
Por moneda, Maestro mio,
por moneda baila el oso;
por moneda baila el mico.
El que no tiene moneda,
de nadie es bien querido;
ninguno hace caso de él;
del mundo está aborrecido.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Mi Maestro, bien lo sabeis,
reñido conmigo sereis,
y por fin seremos contrarios
y del todo diferentes;
Vos, por pobre, y yo por rico.

§. Pedro:

Maestro mio y Señor
querido y apreciado,
en todo obedeceré
aquí teneis un esclavo;
de donde en mi tanta gloria;
pero, como tanto,
siendo el más gran pecador
que tiene el sol en su manto
por ser de Vos un discípulo
y tenerme a vuestro lado.
Curasteis mi pobre suegra,
sepultada más de cuatro años en la cama,
de un dolor extraño.
¿Cómo recompensaré
tan sublimes favores
recibidos de vuestra liberal mano?

NARRACIÓ:

Al llarg de la representació, Jesús està acompanyat pels apòstols, representats per Sant Pere i Sant Joan, el més vell i el més jove; i pel contrapunt sarcàstic que suposa el personatge de Judas, que sempre estarà disconforme amb les decisions del seu mestre. El següent diàleg és un fragment de la conversa entre Jesús i la Samaritana que va a buscar aigua al pou.

Escena 2

Jesús: Dios te guarde bella joven;

Samaritana: No hay tratos con judíos,
ni queremos a su raza.

Jesús: Si supieras quien soy yo
no serías, no, ingrata.

Samaritana: Prosigue feliz tu camino,
y yo me iré por ser tarde.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Jesús: Vete y llama a tu marido.

Samaritana: Has de saber que no tengo marido ni estoy casada. "Que la libertad es vida y todo de fiesta vaya".

Jesús: De muchos que antes tenías sin ninguno ahora te hallas.

Samaritana: ¿Serías algún profeta, que mis pecados declares?

Jesús: Hija, no soy profeta; soy de una esfera más alta. Soy Hijo del Padre Eterno, el Mesías que te aguarda, que desde el cielo he venido para redimir tu alma.

(Se arrodilla la Samaritana).

Samaritana: Hay desdichada de mi, infeliz y desgraciada; idulce Jesús de mi vida! iperdonad a esta ingrata!

Jesús: Por tu firme contrición, del cielo estás perdonada y la Santa bendición alcanzada de mi Padre.

NARRACIÓ:

El passatge acaba amb un monòleg de la Samaritana on s'anirà desproveint dels luxes de la seva vestimenta, igual que més tard farà la Magdalena en el moment en què abraça la fe i la vida austera.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Escena 3

(Se levanta la Samaritana).

Samaritana:

A Dios grandes, a Dios padres,
a Dios frondosos paseos,
a Dios sombrillas de seda,
medias finas y zapatos;
a Dios soguillas, prendas y anillos,
collares de oro y plata,
ino seré jamás de ellos!
ique se vayan al diablo!.
Vengan vestidos de lana
groseros y remendados;
los tengo que cambiar;
las comidas regaladas
en unas amargas hierbas.
En un mundo solitario,
Samaritana ha de ser,
de penitencia, el pasmo.

NARRACIÓ:

El primer passatge, el de la Samaritana, funciona com un correlat del tema principal i té la peculiaritat d'estar recitat en castellà i escrit en vers de vuit síl·labes. Des d'aquest moment, la resta del Ball serà dit en català i en versos de set síl·labes: la fórmula de recitació més popular a Catalunya.

La segona part del Ball és un "Parlament" que anticipa en forma de relat la història de la Magdalena. A continuació se'n presenta un fragment.

PART 2. El Parlament

Parlament:

Silenci demano a tots;
quietud es lo que falta
mentres es representa
vida y penitencia extraña,
de María Magdalena
de Jesús enamorada.
Vivia la Magdalena
allà al poble de Betània,

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

distant de Jerusalem
tres quarts d'hora de distància.
Moriren els pares joves;
quedaren tres d'infància:
Llàtzer, Magdalena
y la tercera que fou Marta.
Però Llàtzer y Marta,
repartiren a los pobres,
sos drets; fou cosa admirable.
Ella, en ses tonteries
y no en malicia fundada,
joyas y vestits de moda;
tot fou llaços per les ànimes.
L'escàndol de la provincia
era ella; y no pensava
eren de Jesús deixebles
los germans Llàtzer y Marta.
Que l'emparés suplicaren
al Señor, y molt propte
aquesta gracia,
de Deu li fou atorgada.
La prengueren de bon grat
el Bon Jesús i sa mare;
es recollí entre ells,
els caigué del tot en gracia.
Quan va portar San Joan
a María l'embaixada,
estava la Magdalena
a servir-la y consolar-la,
allà al carrer d'amargura,
quan Jesús la creu portava.
Contempleu el sentiment,
el dolor, fatiga y ànsia
que tingué la Magdalena,
veient a Jesús en tal lance.
Arribaren al Calvari
i es posà agenollada
als peus de son Deu y Mestre,
tot sovint besant ses llagues,
quan Josep i Nicodemus
de la creu el devallaren.
El prengué sols per els peus;
tingué aquella recordança
de casa del faritseau
de quan els rentà amb ses llàgrimes
els aixugà amb sos cabells,

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

quan la llepra apoderada
estava de dit Simó
amo i senyor de la casa,
i per la paga
es vegé ultratjada d'ell
i també dels seus camarades.
Fou per mitjà del Etern Pare,
quan Jesús resucità a Llätzer;
més de tres dies que estava,
difunt a la sepultura.
Com que mal olor llençava
dipositaren el seu cos;
empregueren el viatge
la preciosa Magdalena
junt amb sa germana Marta.
De mort el resucità.
Oh, quin miracle més portentós!
Tornem-nos altre vegada
quan estava Magdalena
del Calvari a la muntanya.
Quan enterraren son Mestre
ficat dintre la mortalla,
també el prengué per els peus
plorosa y desatinada.
Al tercer día de mort,
tota sola y determinada
s'en anà a la ciutat;
comprà un bàlsam i pomada
per ungir el sagrat Cos
i trobà la llosa alçada.
Que confusa Magdalena!
Los àngels del Cel parlaven,
ja ha ressucitat ton Mestre.
Ella amb gran fervor i ànsia
el buscava per tot l'hort;
se li aparegué, cosa estranya,
en forma d'un hortelà
amb una ficció extremada.
Pensava adorar-li els peus
i li digué: no és hora encare.
Buscava les tres Maries
amb contento i animada
i digué: germanes meves,
sapiguen que el Mestre i Pare
ha ressucitat gloriós
i tindrem alegres Pasques.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Salomé i Jacobé
quedaren de goig pasmades.
Es possible li digueren,
apreciada germana,
que hagi vist a nostre Mestre
primer que la seva mare?
Mentres estaven parlant,
gloriós altre vegada
s'aparegué a les tres Maries
i ditxoses i animades
los sagrats peus adoraren.
Després al desert s'en va;
prengué llibres i estampes,
el mateix retrat de
són Mestre, Deu i Pare.
Trenta anys estigué al desert;
passava la bona Santa
d'aigua i herbes silvestres
tranquila i aconsolada.
Mori, cosa averiguada,
amb una soga o vestit
que era d'espart o palma.
A la ciutat de Provensa,
guarden avui encara
terra que la Magdalena
recollí amb la sang mesclada
devall la Creu del Calvari
en un cristall custodiada.
A la ciutat de Marsella,
de la Magdalena guarden
un braç i altres reliquies
cobertes d'or i de plata.
Al Monestir de Poblet,
per algú temps guardaren
llàgrimes vives de ella,
per ésser cosa averiguada.
No es poden comptar ni dir
els prodigis de esta Santa!
Poble de La Nou feliç;
habitants i habitantes;
puig que tenim tanta ditxa
de tenir una tal Santa,
fem que ens alcansi del Etern
una mort ditxosa i santa
i que ens acollexi a tots
al Paradís de la Glòria.

creació-participació-festa-tallers-imaginarí col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

NARRACIÓ:

La tercera, és la part més important del Ball. S'hi representen els passatges evangèlics més notables referits a la Magdalena i als seus germans: Marta i Llàtzer.

Apareixen els trets més característics dels Balls Parlats de naturalesa religiosa que (junt amb altres tipologies com el satíric o burlesc, el cavallerescos o el de bandolers) són gèneres molt típics de les diverses poblacions del Camp de Tarragona i, més en general, de la Catalunya Nova.

La participació popular, la música i senzilles coreografies per diferenciar els diferents quadres són elements típics d'aquest tipus de representació. En l'extracte que es presenta a continuació s'hi podran observar tots aquests diferents elements així com d'una gran varietat de personatges de diferent naturalesa.

PART 3. Conversió de Sta. Magdalena

Escena 1

§. Pere: Com havem quedat, mon Mestre,
d'empendre nova jornada
de Marsella fins Arnau,
empendrem, doncs, el viatge.

§. Juan: Lo que es per a mi, anem, anem
jo no tinc res que em destorbi
Deu ens doni bon camí
i la que es plena de gràcia.

Judas: Soc precipitat de gènit
Marsella a mi no m'agrada;
poc menjar i molt gastar,
la bossa no pesa gaire.
Mon Mestre, anem a pams,
encara que sia plaga,
lo tot es arreplegar
i menjar la taula franca.

Jesús: No anem tant precipitats;

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

no ens faltará la gràcia
de mon Pare celestial.
Estic aguantant amb ànsia
a una minyona molt jove
que és del tot esperitada;
set malignes esperits
d'ella s'han apoderada.
De nom és diu Magdalena;
la estic aguantant amb ànsia,
que en menys d'un quart d'hora
ja en quedarà aliviada.
Marxarem junts a Marsella
i empendrem nova jornada.

Escena 2

(Entre Simó i s'agenolla als peus de Jesús.)

Simó: Aquí a vostres peus postrat,
oh soberà i gran Monarca,
en plora un desgraciat
farsit de llepra abundant.
Puig que teniu tal virtut
de vostre celestial Pare,
cureu-me, Senyor, la llepra
que de mi està apoderada.

Jesús: Podeu anar a descansar,
la llepra ja està curada.

Simó: Oh! mon desitjat Mesías;
oh! salvador de les animes;
com podré recompensar
un favor de tal importància!

Escena 3

Marta: Oh! mon Deu, Senyor i Mestre!
Aquí a vostres peus postrada,
encare que no en siga digne,
de tot mon cor i mon ànima,
vos suplico oh, bon Jesús,
que salveu a ma germana.
Toqueu-li, Deu meu, el cor,

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

perque en va esgarriada
i la murmuració que dona
es ja cosa imperdonable.
Puig que haveu vingut al mon
per salvar la gent cristiana,
atureu la murmuració
d'aquesta desgraciada.

Jesús: Alsau-vos, Marta, alsau-vos.

(S'alça)

Daré fi al murmurar,
no passeu d'ella ànsia.

(Marxa)

Judas: Mon Mestre és un cançoné;
no s'escolta sino a plagues;
tan aquell que es bona peça
com aquell que no n'es gaire.
Sempre fa els favors més grans
i a mi em fa portar la carga.
Amb bona fe renyirem.
Sino veu de buscar plata
per omplir aquesta bossa
aniré a l'altra banda;
sembla que em guanyaré la vida.
El diner tot ho alcanza;
diners fan mal i fan bé;
fan cantar moltes diades.
La veritat vos dic, mon Mestre,
que serà més estimada
la moneda en aquest mon,
que no pas vos, sino es faula.

(Jesús i els Apòstols marxen)

Escena 4

Marta: Ben trobada Magdalena.

Magdalena: Ben vinguda sias Marta,
i Llätzer, nostre germà?

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Marta:

S'ha quedat tot sol a casa
com ja sabs que vivim
aquí al poble de Betània,
distant de Jerusalem
tres quarts d'hora de distància;
encare que ja ho sabràs.
Magdalena, parlem d'altre.
Vine aquí a Jerusalem,
segons notícia expresada,
ha de predicar un jove
que és del tot molt agradable.
Aquell parlar tant coner;
aquella hermosura i planta;
ay! germana, si el veigessis
de sentir-lo dic que encanta.
Si arribessim fins al temple
quedaries enamorada;
es capaç de robar el cor
a tota persona humana.

Magdalena:

Ay! Marta, si que ho faré;
aguardat un ratet, aguardat,
que vaig a posar-me els adreços
perque vaig mal aseada.

(Marxa Magdalena i diu desde dintre.)

Apa lacayos i criats,
cambres i criades;
deixeu les obligacions,
el qui bé paga, bé mana.

Escena 5

(Magdalena, seguida dels criats)

Criat Major:

Que és el que us ofereix
gran senyora; ja sou cansada.
El tot es abreviar,
perque dos feines plegades,
cap criat vos les farà
ni tampoc una criada.

Magdalena:

Ens en anirem al temple,

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació 'laCaixa'

FUSIC

vestiu-vos de major gala;
sols per donar un gust
a ma estimada germana.

Criat 2on.: Es molt que parli del temple;
no li pendran pas per altre.
Si tenia un carbó negra,
cert, faria una creu blanca.

Magdalena: Calleu i abreviem
jo mano i poques raons.

Criat 3er.: Quina fora que ma senyora
d'aquí endavant fes mudança:
perque això d'anar al temple,
no li agradava pas gaire.

Magdalena: Mano jo i ningun més;
xitón i poques paraules.
Cumplir les obligacions,
que això es regla d'ordenança.

Criat 4art.: Sab molt eixa mi senyora
que ho és bé d'endevinaire;
que mal no fa, mal no pensa.
Vosté mateixa coneix que en tot
lo que s'hem mana,
cumplo amb l'obligació,
com ni hagi cap altre.

Magdalena: Mano jo i després jo.
Jo soc mestressa i s'acaba.
Aquell que no estigui bé,
que tiri per altre banda.

Dama 1a.: Jo no hem poso amb histories
puig que ella ho mana, paciència.
Ves que hem fa a mi que ella vagi
allí on li dongui la gana.
Lo millor és obeir,
per això tenim la paga.
Anem allà mi senyora,
que ja vinc de bona gana.

Magdalena: Desgraciat es qui serveix;

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

però és molta més desgràcia,
l'amo que té de tractar
amb servei sense substància.

Dama 2a.:

Sols és pugui empolistrà
passejant-se per les plaçes,
saraus, comedies, tertulies,
sempre és ella el cap de dança.
Ves a que li fa en ella
que li quedin per a fer,
les demés feines de casa.
Per fer consumir el servei
no s'en trobaria un altre.

Magdalena:

Valdria més ésser captiva;
més valdria ésser esclava,
que haver de tractar amb persones
que tinguin poca substància.

Dama 3a.:

Ja estem totes, mi senyora,
vestides i empolistrades
i els lacaios també
ja estan tots a punt de marxa.

Dama 4a.:

Anem doncs a la funció
a acompanyar a la dama;
ja en porta alguna de cap,
jo prou li entenc la maula.
Mes, d'una part té raó;
no sé perquè sou cansades.
Voldrieu que la mestressa,
fos criada de vosaltres.
Qui no vulgui treballar,
ni sentir-se bravatades,
que no és posi a servir
i que no és mogui de casa.

Magdalena:

Anem tots a la funció
que serà cosa d'admiració.

Marta:

Ah, si, Magdalena,
no hi tinguis cap repugnància.

(Marxen)

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Escena 6

Jesús:

Per el vici de l'adulteri
s'en perderen moltes ànimes
a cremar en el infern
per a sempre condemnades.
Oh! homes desventurats;
oh! dones desgraciades,
quan corromput es el mon!
de pensar-ho solament pasma.
Pecadors i pecadores,
amencebats i amencebades,
adúlteros i adúlteres,
deixeu amistats profanes.
Deixeu el luxe i la moda
escandalosa i mundana,
que a la Santa Trinitat
la teniu del tot cansada.
Que distinta Magdalena
ets de Llätzer i de Marta.
Jo t'aviso, Magdalena:
Deixa la vida mundana,
despertat doncs, Magdalena,
que vius molt endormiscada;
reportat que vius molt cega
i del tot vius enganyada.

Escena 7

Magdalena:

Anima meva, en que penses;
ay! pobra ànima;
se que soc mereixedora
de mil inferns.
Perdoneu, doncs, ma ignorancia,
però si son grans més culpes
vostre clemència es bastant
per borrar-les totes.
Resolta i determinada
vaig com a serva ferida.
Amb dolor, pesar i ànsia
busco al metge de vida.
El qui bé busca, bé alcança.

creació-participació-festa-tallers-imaginari-col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Escena 8

Angelets: Magdalena, Magdalena
busca amb cor i vigilància
a ton celestial espós
que t'espera amb molt d'ansia.

Magdalena: Ai! veu que hem tens ben suspensa,
ai! veu que hem tens ben torbada,
ai! veu que n'ets d'hermosa;
digues veu, qué faré ara?

Angelets: Magdalena, Magdalena
busca amb cor i vigilància
a ton celestial espós
que t'espera amb molt d'ansia.

Magdalena: Penitència, penitència.
Penitència, Pare meu.
Penitència, Mestre i Deu.
Penitència, penitència.

Angelets: Magdalena, Magdalena
busca amb cor i vigilància
a ton celestial espós
que t'espera amb molt d'ansia.

Jesús: A mon remat amorós
nova ovella n'es vinguda
molt ferida i desvalguda
buscant celestial repós.

NARRACIÓ

Preveient, Jesús, que es trobarà amb Magdalena si accepta la invitació de Simó, el ric farizeu curat de la llepra, es disposa i es dirigeix amb els seus deixebles cap a casa d'aquest.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Escena 9

(Entren el Apòstols.)

Sant Pere:

Un senyor molt poderós,
un dels més rics faritzeus,
ens ha dit amb dolces veus
que és tindria per ditxós
de menjar avui amb Vos
i estaria molt conten
que hi anéssim al moment,
i aixís ens espera a tots.

Sant Joan:

Es aquell gran hisendat
que vareu curar la llepra;
puig que ara té salut perfecta
la vol recompensar.
Té un parlar molt graciós,
és home de molta franquesa
i es del tot molt carinyós.

Judas:

Diu que li tornem la resposta
si hi tenim d'anar o no;
si voleu hi aniré jo
com un cavall a la posta.
Penseu que poc val això
de menjar a costa dels altres;
sembla que ja hem trobo millor
sino dieu-ho vosaltres.

Jesús:

Sé de cert
que en aquest famós convit,
ha de venir sens oblit
una dona amb gran concert.
Abans era pecadora,
mes ara s'ha reportat.
Aixís, deixebles amats,
anem-hi sens més tardar,
que impacient deu estar
Simó Leprós en tal cas.

Sant Pere:

Puig està content Simó
anem-hi sens més tardar;
puig és de sa voluntat
no perdem eixa ocasió.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Sant Joan: Anem doncs, Mestre i Senyor,
facis vostra voluntat,
puig son del cel enviat
per salvar al pecador.

Judas: Anem; anem; vaja anem;
vinga sempre cosa ajena;
treurer el ventre de pena,
amb això soc obedient.
Temps ha que hi voldria èsser;
jo no ho nego; soc gurmant,
tinc el ventre d'elefant
i la cara d'esperver.

Escena 10

(Casa de Simó)

Simó: Ben vingut siau, Senyor,
Vos i la demás companyia.

Jesús: Sens dubte que algún día
sereu recompensador.

Simó: Vinga, asenteu-vos tots;
vos, Jesús de Nazaret,
no us convé l'estar-vos dret,
es menester fer repós.

(Tots es van assentant.)

Ara, criat diligent,
si vols tenir-me content,
porta, porta fins aquí
lo menester promptament,
per a donar compliment
a la divina paraula.

Criat de Simó: *(Porta el menjar per celebrar el convit.) (Es dirigeix a Simó.)*

Senyor, tot el de la taula,
segons haveu disposat,
porta aquí vostre criat
obeint vostra paraula.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

(Dirigint-se al públic.)

El criat que és diligent
sempre té l'amo content;
complint les obligacions
no li falten diners.
La casa en que hi ha criades
d'amagat donen faldades,
i són molt festejadores,
i llam, llam, i que son traidores.
Se solen amagar els talls
per els seus macos i companys
i també en saben fer
alguns camins al celler,
dient qui té set que begui,
qui té mal que s'el gemegui
i al últim solen renyir.
Després tot es maleir;
moltes vegades, a penes,
el criat sempre té estrenes.
Em miro que tots plegats
estaran del tot pelats;
es ben cert que entre tots sis
no hi caurà un meravedís.

NARRACIÓ

En aquest punt de la història apareixen dos personatges còmics i fantasiosos molt típics de les representacions populars com són Llucifer i Satanàs. Apareixen per representar el conflicte intern de Magdalena: ells seran la temptació de la vida mundana enfront d'un cor de nens angelets que encoratjaran a la Magdalena en el seu camí a la conversió.

Escena 11

(Mentres van celebrant el convit, entra com un desesperat Llucifer.)

Llucifer:

Hola ministres d'infern!
oh esperits derribats
i tots els que esteu condemnats
com jo al tormen etern.
Capitans i cabecilles
de la milícia infernal,

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

com no sentiu el meu mal
el llanto i les penes mies!
Com no vomiteu volcans
de foc que abrasin el mon!
Hola Esterrat i Pluton
i del infern habitants.
Ja han dat fi mon interés.
Confident meu, ont t'estàs?
que t'has fet, oh Satanàs,
que ajudar-me no vens!
Hem trobo amb pitjor mal
que hem causeu un precipici.

(Amb una gran lleugeresa entra Satanàs.)

Satanàs:

Qué manas de mon servici
príncep de tots els mortals?

Llucifer:

Cap príncep aixís m'anomena,
ja s'ha acabat mon poder;
que busca el Supremo Ser
convertint a Magdalena?
El seu germà i germana
per Jesús l'han convertida;
ha mudat del tot la vida
deixant la moda profana.
Jesús causa mons dolors,
Ell es nostra perdició;
augmenta la religió
i ampara els pecadors.
Junt amb sa mare María,
aquella que fou dotada
de la gràcia, coronada
de glòria serà algú día.
Aquella divina Ester
els patrocini ampara;
a una potència tan rara,
no arriba el nostre poder.
Aquella hermosa Raquel,
la Judit més valerosa,
la Eva més poderosa,
mare del diví Abel.
Ella es la que el mon sustenta
per ella tinc dessorsego;
sols ella es la que jo temo,
més que el foc que m'atormenta.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Son fill inventà el baptisme,
també els nostres danys fabrica,
a les ànimes sol·licita
que estaven per l'abisme.

Satanàs:

Per això estàs tan enfadat?
per això estàs tan queixòs?
per això tan precipitat?
Ja sabs que jo he posat
idolatria en la terra,
he vençut en campal guerra
emperadors i alguns reis.
Vaig enganyar a Adán
i a Eva en el paradís,
i enganyaré en ton permís,
tants com al mon en vindran.
Vaig enganyar a David,
a Holofernes i Samsó,
hasta el savi Salamó
i a Lot per ser atrevit.
Es cobardia i locura;
si deixes per mi l'empresa,
ja veuràs com Magdalena
arrestrarà la cadena
i l'ompliré de vilesa.
Abans que el fanal del día
es veigi avui apagar,
veuràs com hauré triunfat
i no serà cobardia.
Llucifer, l'amor desterra,
si altre s'incomodava
es cert que jo el sepultava
a l'abisme de la terra.

Llucifer:

Satanàs, ja tens llicència,
prou, que m'has importunat;
tonaràs escalabrat
i hauràs de pendre paciència.

(Llucifer s'en va. Satanàs queda com indecís.)

Satanàs:

Apareix que m'acobardo
Magdalena, i amb raó;
a provar vaig que ja tardo,
a dar-li la temptació.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Escena 12

(Satanàs s'amaga en espera de Magdalena)

Magdalena: A ont serà mon espòs,
Senyor tan apreciat,
hasta que l'hagi trobat
no tindrè fi ni repòs.

(Satanàs surt a buscar a Magdalena.)

Satanàs: A ont vas tan precipitada,
tan precipitada i domestà.

Magdalena: Vaig en busca de mon Mestre,
i del tot desatinada.

Satanàs: Vas a fer un disbarat;
Magdalena fes repòs,
com ha dit Simó Leprós,
no hi ha mofa en la ciutat.
Qué diran els convidats,
Ambdies i Farruel?
Sobretot ves amb recel,
mira que fas disbarats.

Magdalena: Que trista i confosa estic,
ay! infeliç Magdalena,
ay! quin dolor i pena
ay! quin cor més oprimit.

(Surten els angels i canten i Satanàs s'anirà apartant espantat.)

Angelets: Magdalena, Magdalena
busca amb cor i vigilància
a ton celestial espòs
que t'espera amb molt d'ànsia.

Magdalena: Veste'n diable malvat;
veste'n infernal dragó,
veste'n a ta obligació,
veste'n llop encarnisat.

Satanàs: Ay, ay!, ja m'en aniré
a nostra destinació.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Bé tenia prou raó
el compare Lluçifer
que tornaria escalabrat,
perquè Jesús i Maria
la prengueren de bon grat.

(Satanàs s'en va.)

Magdalena: Una alegria impensada
sento dintre del meu cor,
torno en busca del Senyor,
mon Deu i la vida mia.

NARRACIÓ

Resolt el conflicte interior de Maria Magdalena, aquesta es disposa a trobar Jesús per mostrar-li la seva devoció i fe. Es tracta del mític passatge on aquesta renta els peus de Jesucrist amb les seves pròpies llàgrimes i els hi eixuga amb els seus cabells.

Escena 13

Simó: Una trista veu jo sento
d'una dona adolorida.
Si hi ha algú que estigui amb pena
o que tingui res que dir
que s'acosti fins aquí,

(Veient a Magdalena.)

Senyors, es la Magdalena;
bona visita tindrem;
es la burla del varons
i nobles de Jerusalem.

Escena 14

(Magdalena s'agenolla als peus de Jesús. Durant l'escena que segueix, Magdalena escamparà uns aromàtics unguents per la sala, per la qual cosa portarà una capsa; plorarà amb abundància i amb ses llàgrimes rentarà els peus de Jesús, els que aixugarà amb sos cabells, desfent-se les cues.)

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació 'laCaixa'

FUSIC

Magdalena:

El gran pes dels meus pecats
em llancen postrada a terra;
per Vos font de Vida Eterna
crec que hem seran perdonats.
No recordeu els embulls
dels temps de ma mala vida,
ateneu a tanta aigua viva
que abundosa raija de mons ulls.
Ja que ells foren la causa
que contra Vos han pecat,
ja vostres peus han rentat.
Eixes madeixes d'or
que enllaçaven a la gent,
quan les miro hem fan torment,
quan les toco hem fan horror.
Ara serviran al Senyor
per aixugar vostres peus
que han de clavar els jueus
per salvar el pecador.

Simó:

Dona ramera i hermosa
amb ell te comunicació;
certament tenia jo
a Jesús per altra cosa.
Creuríeu que estic pena,
tothom diu el que coneix;
amics, que us en apareix
de Jesús i Magdalena?

Jesús:

Dic en veritat Simó,
viviú enganyats,
i aneu del tot errats;
no penseu malament, no.
Es ben cert que Magdalena
abans era pecadora;
mes ara s'ha reportat
i en tot hi ha hagut esmena.
Estan els pecats borrats
amb llàgrimes i sospirs
i amb ais! molt adolorits
té els sentits amnegats.
Aquell que comença en mal
i en el mon acaba bé,
un gran lloc se li perbé
a la Pàtria Celestial.
En fi, Magdalena, alsau-vos;

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

deixeu el mon insolent
ni que murmurin la gent,
vos ja esteu posada en salvo.

Magdalena:

Mon Mestre, Deu i Senyor,
deixeu-me besar el peus
que han de clavar els jueus;
ja sabeu com està el cor,
el cor pur i vertader.
Puig que tinc de Vos llicència
tot mon que fer ha de ser:
penitència, penitència.

Jesús:

Ea! aimada Magdalena,
aneu amb pau i advertiu
que de les culpes teniu
ja rompuda la cadena.

Magdalena:

Mon Mestre, adeu-siau,
Vos i la demás companyia.

(Magdalena s'en va.)

Jesús:

Podrà ésser que algún día
siem tots junts al palau.

(Amb molta fúria s'aixeca Judas de la taula)

Judas:

El convit ja s'ha acabat
amb raons i males cares;
no es vulguessin cuidar aquells plagues
del que no s'han de cuidar.
Per a mi ha estat molt millor
que mentres es disputaven
els millors talls hem menjava;
però, això es ser fart de llop.
Jo voldria que cada día
es fes un semblant convit;
mentres sentiria crits,
jo tot sol endraparia.
Quan amb mon Mestre vaig
a voltes hem fa enfadar;
perquè hem fa dejunar
i hem fa estar més flac que un gat.
Amb bona fe renyirem

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

amb Jesús de Nazaret,
perquè hem fa passar estret
i a la bossa no hi toquem.

Escena 15

(a mida que ho vagi dient, llencarà tots els seus adorns i joies)

Magdalena:

El tot es mudar de vida,
ha de ser mon punt d'honor,
perquè el Suprem Senyor
hem té per ella escullida.
Jo, pecadora atrevida
he ofés vostra Majestad,
que tortura i ceguedat.
Per els que augmenten el vici
s'els aguarda un precipici
per tota l'eternitat.
Gales que horror em causen,
fora tanta vanitat;
vestit i manto bordat,
ai! quin desfavor que hem feu;
ja no esteu en poder meu (ho llança)
Vingui aquí un vestit groser
de llana o palma ha de ser.
Fora llaços i més llaços
braçalets i altres embraços,
aneu allà amb Llucifer (ho llança)
Cabells que antes adornaves
de perles i diamants,
d'or fi, rubins i brillants;
a molts joves encantaveu,
moltes ànimes tiraveu
al pou de la perdió;
marxeu que es molta raó
desterrades per a sempre;
siau llum i exemple
de tota dona mundana;
fora de mi tanta ufana,
com serpent s'em representa.
Ai! precioses arrecades
d'imponderable valor,
diamants de tal primor
per a mi esteu enterrades,
soguilles, prendes i anells.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

Mon cos senyiré amb cordells
en lloc d'aquest cinturó
que n'era la perdició
tan de joves com de vells.
Ara Deu omnipotent,
romputs aquests vils llaços
jo seguiré vostres passos,
deixant el mon insolent.
De tot cor i enteniment
amb valor, zel i paciència,
desde avui sens resistència,
desde aquest instant primer,
tot mon afany ha de ser
penitència, penitència.

(S'en va.)

NARRACIÓ

Amb la conversió de Magdalena culminada, el Ball acabarà amb la mort i resurrecció de Llätzer, un dels miracles més cèlebres de l'evangeli, i amb una solemne invocació a la festa i a la fe per part dels actuant cap al poble de la Nou

Escena 16

*(Llätzer agenollat en actitud de moribund, acompanyat de Marta.
A l'últim Llätzer es deixarà caure mort.)*

Llätzer:

Ai quina engunia que tinc
ai quin accident tan greu;
tots els ossos del cos meu
em tremolen, cosa estranya.
Tinc el pols fora d'ordre,
la llengua tota torbada;
jo no sento el morir
amb mort tan precipitada.
El que sento, es el molt,
el no veurer a ma germana;
aí, Maria Magdalena,
la prenda més desitjada.
Si sabies com em trovo

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

amb el més apurat trance,
no hem faltaria remei.
Aí, quin desconsol tan gran;
ara si, germana Marta,
encomanem al Senyor
que tingui pietat i llàstima.

Marta:

(Agenollant-se junt a Llätzer plorant i amb gran desconsol.)

Ai germanet del meu cor.
Deu t'ha volgut a la Pàtria.
Jo la donzella més trista
que hi ha al poble de Betània.

(S'aixeca i s'aparta de Llätzer.)

Quina soletat la meva
infeliç i desgraciada,
si no és l'ampar de Deu
i de la trista germana.

(Mirant a Llätzer.)

Llätzer, germanet meu,
com no hem dius una paraula.

Escena 17

(Entra Magdalena.)

Magdalena:

Germana Marta, que tens
que estàs tan desconsolada?
Consola't, per Deu;
digues, dona, el que et pasa.

Marta:

Ai, germana Magdalena,
ai, filla, quina desgràcia.
Ara ha dat fi als meus braços
la prenda més estimada,
Llätzer, nostre germà.

(S'agenollen les dues al costat de Llätzer.)

Jo he quedat molt desmaiada.

Quan ha dat l'ànima a Deu,
et demanava amb fervor i ànsia,

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

veure't a tú, Magdalena,
per la darrera vegada.

Magdalena:

(Plorant i amb gran desconsol.)

Quina notícia tan cruel
m'és eixa, germana Marta,
Llàtzer, Llàtzer, ai Llàtzer;
ai de mi com havem quedat;
les dues, soles, perdudes.

(S'aixecan.)

Dipositem el seu cos
i anem-nos-en, germana Marta,
hasta trobar a Mon Mestre
i quedaré aliviada.

Marta:

(Dirigint-se a Llàtzer.)

Deu t'hagi perdonat
i t'hagi emparat l'ànima;
anem doncs allà a enterrar-lo,
però, ai! quin fatal trance.

Escena 18

Magdalena:

Vingui aquí, Dama Major.

Criat Major:

Senyora, què hem mana.

Magdalena:

Noia, per amor de Deu,
Ves en busca de mon Mestre;
segons notícia, descansa
a la ciutat de Neim;
conta-li la nostre desgràcia.

Dama:

Ja ho sab que soc diligent
i manada com cap altre;
a la ciutat de Neim
aniré puig que m'ho mana,
hasta trobar el Mesías
la prenda més desitjada.
Encare que no sia digna jo
de postrar-me a ses plantes.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Escena 19

(Dama a Jesús)

Dama: Senyor, de tot l'univers,
Monarca entre monarques,
Emperador entre tots,
puig que ampareu a les ànimes.
Vinc de part de Magdalena
i de sa germana Marta,
perquè el seu germà es mort,
això és cosa averiguada;
ja té fets els funerals
i queden desamparades.

Jesús: Que dius, bon jove, que dius,
Llàtzer es mort, cosa estranya;
assosegat bon minyó,
no serà no cosa grave.

(Entren Magdalena i Marta plorant, molt desconsolades i s'agenollen als peus de Jesús.)

Magdalena: Jesús, mon Mestre i Deu
tres dies amb avui quatre
que vos estava buscant
junt amb ma germana Marta,
i aixís siau ben trobat
Redemptor de la meva ànima.

Marta: Mestre, Deu, Rei i Senyor,
fill del Celestial Pare;
quin sentiment tan mortal
per dues desamparades.

Jesús: Mitigau el sentiment,
filles meves apreciades;
alsau-vos i consolau-vos,
no derrameu tantes llàgrimes.

(S'alsen Magdalena i Marta.)

Magdalena: Sabreu que el nostre germà

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

es mort, i eixa és la causa;
el no estar Vos present
ens causa pena bastante.

Marta: Oh, Senyor, mon Mestre i Deu,
vostra bondat Soberana
hi posarà un remei,
estem amb gran confiança.

Jesús: Prou plorar ja, Magdalena,
mitigau el dolor Marta,
que en tot hi haurà remei;
tornem-nos-en tots a Betània
i mostrareu del bon Llätzer
ahont el seu cos descansa.

Magdalena: Si, mon Mestre, abreviem,
arribem fins a Betània;
tan prompte com vos he vist
ja n'he quedat molt aliviada.

Marta: Ai, germana Magdalena,
estic ben assegurada
que veurem el germà viu.

Magdalena: El mateix et dic germana.

(Jesús aconsolarà a Magdalena i Marta.)

Sant Pere: Es capaç el nostre Mestre
de resucitar-lo encare,
perquè a pres de molt bon grat
a la Magdalena i Marta.

Sant Joan: Però com que ja en fa tres dies
en seria un gran miracle;
en ell tot li és possible
puig ho vol son Etern Pare.

Judas: Fora molt que la sinflonia
no vingués a contar llàstimas,
no m'en vindrà a contar a mi
perque no l'aprecio gaire,
desde que hem feu la gran befa
de Simó dins de sa casa,

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

quan li va rentar els peus
i va derramar per la sala
uns aromàtics unguents
d'un valor imponderable.
Més culpa en té ell que ella,
veient que la bosa es baixa,
veient que els hauriem pogut vendre
i a mi m'en acontentaba.

Jesús:

Posem-nos, doncs, en camí,
obrar i poques paraules;
allargar un poc el pas
i avant filles estimades.

Escena 20

(El criat Major desteparà la sepultura i marxarà. Tots els personatges es taparan uns moments la cara com si sentiguessin mala olor.)

Judas:

Are les tontes es creuen
que quan arribarem a posada
resucitarà el difunt;
podràn esperar mañana.

Magdalena:

(Dirigint-se a la sepultura.)
Apreciat i car germà
aquí ve el teu Monarca
a fer-te una gran visita;
quina ditxa per nosaltres!

Marta:

Aquestes si, que son germana,
fineses ben realzades;
ni que anessim de genolls
podriem recompensar-les.

Jesús:

(Acostant-se a la sepultura.)
La Divina Majestat
beneeixi cos i ànima;
Llàtzer, aixecat Llàtzer;
donem la ma que et descansa.

(Jesús agafa la ma de Llàtzer, el qual s'aixecarà a poc a poc. Tots els personatges queden molt admirats al veure tal prodigi. Llàtzer s'agenolla als peus de Jesús.)

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Llàtzer: Com vos pagaré, Deu meu,
favor de tanta importància;
de quin modo yo podré
recompensar.vos, Senyor,
de tan portentós miracle.

(Llàtzer s'aixeca.)

Magdalena: Oh! mon Espós estimat,
quan gran és vostre poder
que en nostra presència heu fet
miracle tan portentós.

Marta: Oh! mon Rei Soberà,
Senyor, el més infinit;
qui serà l'home atrevit
que a pecar s'atrevirà?
Per tot el llinatge humà
heu volgut patir en el mon,
Deu inmens, Deu de Síon,
fill del pare soberà.

Sant Pere: El que causa admiració
essent-ne enterrat de tres dies;
quin prodigi i valentia;
això no te ponderació.

Sant Joan: Es cert que mon Mestre i Deu
no té res per impossible;
tot el del mon li és possible;
pot i vol i té per feu.

Judas: Que m'agrada poc això
tot el que mon Mestre fa
per els altres és molt bo
i a mi sempre em ve a renyar.
Si cosa faig poc fina
per lluny que en sia d'ell
tot ho sap, ho sent i ho veu,
en fi tot m'ho endevina.
Això no fa per mi,
no vull que hem segueixi els passos
jo buscaré altres casos
per poderlo fer morir.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

Jo sé que alguns faritzeus
fa temps que li busquen el cos
i no tindrè fi ni repòs hasta
complir els fins meus.

*(Judas dirà l'anterior parlament amb molta ràbia i despit i al final
molt més furiós. Al acabar marxarà com un desesperat.)*

NARRACIÓ

Actualment El Ball de Santa Magdalena està en procés de recuperació per iniciativa de l'Ajuntament de La Nou de Gaià i mitjançant el programa Tallers per a la Festa. En motiu del mil·lenari de la població, l'any vinent es podrà estrenar la recuperació completa del Ball Parlat de Santa Magdalena de La Nou de Gaià que acaba amb la següent invocació als vilatans.

Escena Final

Poble de La Nou ditxós!
segons la fam pregona
has escollit per Patrona
l'esposa del millor espós.
Deu del cel totpoderós
l'ha escollida en gran manera
per esposa i companyera
de la Pàtria Celestial.
Es ella una sens igual
i de la més alta esfera.
Qui deixarà d'alabar
la ditxosa Magdalena;
La Nou amb la boca plena
l'acaba sens mai parar.
La tenim a cap d'altar
com universal patrona;
sigui home, sigui dona
que li demani algún favor,
o l'alcança del Senyor
o bé facultat li dona.
Quan mon Deu omnipotent
es despedí de sa Mare,
vos, Magdalena estimada,
estaveu allí present.
De tot cor i enteniment
amb veu trista i humillada,

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

plorosa i molt angustiada,
sentireu molt sa partida.
Maria es tal despedida
vos deixà mig desmayada.
Quan va portar Sant Joan
l'ambaixada a Maria,
vos li fereu companyia
l'anaveu aconsolant.
Per vos fou dolor molt gran
quan al carrer d'amargura
veigereu a Jesús sens figura
desengrat de cap a peus
amb la furia dels jueus
per vos fou pena molt dura.

(Els criats ballaran una dança.)

Quan vos Magdalena estaveu
al mateix peu de la Creu,
veient patir al mateix Deu
sos peus sagrats adoraveu.
Jo us demano de bon cor
que en l'hora de la nostra mort
siau la nostra advocada.
Fou per vos gran sentiment
dolor i pena molt dura,
quan dintre la sepultura
deixareu l'omnipotent.
Quan Jesús resucità de mort
el día tercer,
a Vos, no hi ha res mes cert,
fou la primera a qui parlà.
Vingué en forma d'hortolà
causant gran admiració,
perquè en la resurrecció
fou alegre i tiumfant.
Trenta anys justos i cabals
estiguereu al desert
patin allí fam i fret
i insofribles treballs;
aquells vents i temporals,
calor, fret, pluges, rosades
i tan fresques matinadas,
descalça i d'espart vestida.
Després d'aquesta vida,
alcançau-nos al Cel posada.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Obra Social
Fundació "laCaixa"

FUSIC

Angelets: Magdalena, Magdalena
busca amb cor i vigilància
a ton celestial espós
que t'espera amb molt d'ànsia.
Magdalena, Magdalena
busca amb cor i vigilància
a ton celestial espós
que t'espera amb molt d'ànsia.